

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 305/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 121/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 121/2006.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že návrhom z 24. apríla 2006 sa na okresnom súde domáhal zaplatenia sumy 100 000 Sk s príslušenstvom voči odporcovi [REDACTED]. Dosiaľ však okresný súd vo veci nerozhodol a po dvoch rokoch od podania návrhu nariadil pojednávanie, na ktorom bola žaloba sťažovateľa zamietnutá z dôvodu, že odporca predložil fiktívny príjmový doklad. Za predloženie tohto dokladu bol odporca právoplatne odsúdený, keďže sa ním spáchal trestný čin. Napriek tomu okresný súd určil sťažovateľovi povinnosť uhradiť trovy konania a udelil poverenie súdnej exekútorke, aby ich vymohla.

3. Sťažovateľ viackrát požiadal okresný súd o zrušenie uznesenia sp. zn. 4 C 121/2006 a uznesení, ktoré boli na základe tohto uznesenia vydané, a požiadal predsedu okresného súdu, aby zrušil uznesenie okresného súdu, no jeho žiadosť ostala bez výsledku. Uvedený postup okresného súdu považuje za protiprávny a porušujúci ním označené práva.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 121/2006 porušené boli. Zároveň žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a prizná mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 €.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. m. m. I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

8. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom (nečinnosťou) okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 121/2006.

9. Ústavný súd prostredníctvom okresného súdu zistil, že v namietanej veci bolo konanie vedené pod sp. zn. 4 C 121/2006 právoplatne skončené ešte 21. októbra 2008 a súdny spis sa toho času nachádza v archíve. Okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa a v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už namietané porušovanie označených práv sťažovateľa pred okresným súdom netrvalo. Konanie na okresnom súde, v ktorom malo podľa petitu sťažnosti (ktorým je ústavný súd viazaný podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde) dochádzať k zbytočným priet'ahom, bolo teda skončené skôr, ako sa sťažovateľ

domáhal nápravy podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vec sa navyše v čase podania sťažnosti nachádzala už v archíve.

10. Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť vo vzťahu k postupu, resp. nečinnosti okresného súdu po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (obdobne m. m. I. ÚS 96/07).

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2017